

**Udtalelse 27/2025 om Europa-Kommissionens udkast til
gennemførelsesafgørelse i henhold til direktiv (EU)
2016/680 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for
personoplysninger i Det Forenede Kongerige**

Vedtaget den 16. oktober 2025

This language version has not yet been proofread.

Resumé

Europa-Kommissionen godkendte den 22. juli 2025 sit udkast til gennemførelsesafgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige i henhold til retshåndhævelsesdirektivet. Samme dag anmodede Europa-Kommissionen som led i proceduren for den formelle vedtagelse af udkastet til afgørelse Det Europæiske Databeskyttelsesråd om en udtalelse.

Udkastet til afgørelse ændrer og supplerer den tidligere afgørelse fra juni 2021 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i Det Forenede Kongerige i henhold til retshåndhævelsesdirektivet. Databeskyttelsesrådets vurdering af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i Det Forenede Kongerige er foretaget på grundlag af gennemgangen af udkastet til afgørelse, og der er derfor fokus på den nye udvikling i Det Forenede Kongeriges databeskyttelseslovgivning og på elementer, der er fremhævet i den tidligere afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet.

Databeskyttelsesrådet har benyttet sin reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, der blev vedtaget den 2. februar 2021, som hovedreference for dette arbejde samt Databeskyttelsesrådets henstilling 02/2020 om de europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger og den relevante retspraksis. Databeskyttelsesrådet glæder sig over den fortsatte tilpasning mellem Det Forenede Kongeriges og EU's databeskyttelsesrammer uanset den seneste udvikling i Det Forenede Kongeriges relevante retlige ramme. På denne baggrund er det vigtigt at understrege, at Databeskyttelsesrådet ikke forventer, at Det Forenede Kongeriges retlige ramme skal replikere EU's databeskyttelseslovgivning. Formålet med denne udtalelse er at identificere specifikke aspekter af de retlige ændringer og udviklinger siden vedtagelsen af den første tilstrækkelighedsafgørelse, som kan påvirke beskyttelsesniveauet, samt at rejse spørgsmål, der kræver yderligere præcisering, opmærksomhed og overvågning, eller som giver anledning til bekymring.

I den forbindelse fremhæver Databeskyttelsesrådet følgende konklusioner:

Databeskyttelsesrådet bemærker ændringer i reglerne for videreoverførsel af personoplysninger til tredjelande, navnlig den nye vejledende liste over elementer, der skal tages i betragtning i tilstrækkelighedstesten, som ikke omfatter vigtige elementer, der indgik i den tidligere tilstrækkelighedstest for Det Forenede Kongerige. Databeskyttelsesrådet mener, at dette aspekt samt det nye kriterium om "ønskeligheden af at lette overførsler af personoplysninger til og fra Det Forenede Kongerige" bør behandles mere indgående, og det opfordrer Europa-Kommissionen til specifikt at uddybe sin vurdering samt overvåge udviklingen og den praktiske gennemførelse af den nye tilstrækkelighedstest.

Databeskyttelsesrådet noterer sig vigtige ændringer i forhold til, hvordan automatiseret beslutningstagning reguleres i Det Forenede Kongerige, navnlig indførelsen af en mere lempelig tilgang og tildelingen af nye beføjelser til ministeren. Disse beføjelsers omfang samt skønsmæssige beføjelserne kan give anledning til betydelig bekymring, f.eks. på grund af deres rækkevidde og især i lyset af de lovgivningsmæssige rammer, der er i hastig udvikling, og fremskridtene inden for automatiserede teknologier. Databeskyttelsesrådet opfordrer Europa-Kommissionen til at analysere disse beføjelser og overvåge enhver udvikling i denne henseende. Databeskyttelsesrådet minder også om betydningen af en meningsfuld menneskelig gennemgang for at sikre overholdelse af garantier i forbindelse med automatiseret beslutningstagning, og det opfordrer derfor indtrængende Europa-Kommissionen til yderligere at uddybe mulige undtagelser fra den registreredes ret til at opnå menneskelig indgriben i sin endelige afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet og til at overvåge gennemførelsen af disse ændringer i praksis.

Databeskyttelsesrådet finder det afgørende at vurdere de udvidede nationale sikkerhedsundtagelser inden for retshåndhævelsesrammen og er fortsat særligt opmærksom på eventuelle undtagelser fra proportionalitetsprincippet samt fra kravet om at behandle personoplysninger til et legitimt formål. Ligeledes bør enhver undtagelse fra tilsynsmyndighedens beføjelser behandles med forsigtighed. Enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal respektere deres væsentligste indhold og mål, under iagttagelse af proportionalitetsprincippet, kun foretages, hvis det er nødvendigt og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller opfylder et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder. Databeskyttelsesrådet opfordrer Europa-Kommissionen til at supplere sin vurdering i den endelige afgørelse om tilstrækkelighed og til specifikt at overvåge anvendelsen i praksis af de nationale sikkerhedsundtagelser for retshåndhævende myndigheder.

Databeskyttelsesrådet bemærker, at behandlingsaktiviteter, der udføres af myndigheder med retshåndhævelseskompetence, under særlige omstændigheder kan falde ind under de regler, der normalt finder anvendelse på de nationale sikkerhedsmyndigheders behandling af personoplysninger. I denne forbindelse bør der lægges særlig vægt på at sikre, at databeskyttelsesordningen for behandling af personoplysninger vedrørende national sikkerhed ikke udvides til at omfatte sammenhænge, der ikke vedrører national sikkerhed. Databeskyttelsesrådet opfordrer Europa-Kommissionen til i praksis at overvåge, om kvalificerede kompetente myndigheder er i stand til at opretholde en klar sondring mellem forskellige behandlingsformål for dermed at overholde den tilsvarende retlige ramme.

Selv om Databeskyttelsesrådet anerkender, at tilsynssystemet for strafferetlige retshåndhævende myndigheder samt klage- og prøvelsesmekanismerne stort set forbliver uændrede, gentager det behovet for, at Europa-Kommissionen nøje overvåger anvendelsen af de korrigerende beføjelser og retsmidler for registrerede i Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme.

Ud over genindførelsen af en udløbsklausul og den retlige overvågningsforpligtelse understreger Databeskyttelsesrådet betydningen af, at Europa-Kommissionen foretager den obligatoriske revision inden for den retlige tidsramme, der er fastsat i retshåndhævelsesdirektivet, idet der tages hensyn til de elementer, der allerede er skitseret i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2021/1773, samt enhver yderligere relevant udvikling.

Indholdsfortegnelse

1	INTRODUCTION	5
1.1	General Comments	5
1.2	The scope of this EDPB Opinion.....	6
1.3	Relevant developments in the UK legal framework	7
2	RELEVANT DEVELOPMENTS REGARDING THE RULES APPLYING TO THE PROCESSING OF PERSONAL DATA.....	7
2.1	Safeguards, rights and obligations.....	7
2.1.1	Use of consent in the law enforcement context	7
2.1.2	Onward transfers.....	8
2.1.3	Automated decision-making	9
2.1.4	Logging requirements.....	11
2.1.5	National security exemptions for law enforcement authorities	11
2.1.6	Joint controllerships between UK intelligence agencies and law enforcement authorities 13	
2.1.7	The right of access	14
2.1.8	Oversight and redress.....	14
3	Review, Duration and Renewal of the decision	16

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 51, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (i det følgende benævnt "retshåndhævelsesdirektivet"),

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1 INDLEDNING

1.1 Generelle bemærkninger

1. Den 22. juli 2025 godkendte Europa-Kommissionen ("Kommissionen") sit udkast til gennemførelsesafgørelse om tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger i Det Forenede Kongerige i henhold til retshåndhævelsesdirektivet ("udkast til afgørelse"). Samme dag anmodede Europa-Kommissionen som led i proceduren for formel vedtagelse af udkastet til gennemførelsesafgørelsen om en udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd ("Databeskyttelsesrådet"). Databeskyttelsesrådet bemærker, at udkastet til afgørelse forlænger gyldigheden af den eksisterende britiske tilstrækkelighedsafgørelse¹ for en periode på seks år indtil den 27. december 2031. Databeskyttelsesrådet minder om, at den oprindelige tilstrækkelighedsafgørelse skulle udløbe den 27. juni 2025 og derfor allerede havde været genstand for en teknisk og tidsbegrænset forlængelse² for at give Det Forenede Kongerige mulighed for at færdiggøre sine databeskyttelsesreformer³. Den test, som Kommissionen anvendte på denne vurdering, er "om den konklusion, at Det Forenede Kongerige sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, fortsat er faktisk og retligt begrundet i lyset af den udvikling, der har fundet sted siden vedtagelsen af den tidligere britiske tilstrækkelighedsafgørelse"⁴. Som følge heraf fokuserede Kommissionen i sin vurdering på den nye databeskyttelseslovgivning, Data (Use and Access) Act ("DUAA"), som trådte i kraft den 20. august 2025. Kommissionen tog specifikt hensyn til de elementer, der er anført i betragtning 165 i den tidligere britiske tilstrækkelighedsafgørelse, og som alle indgår i udkastet til afgørelse, nemlig:

"regler om overførsel af personoplysninger til tredjelande og den indvirkning, det kan have på beskyttelsesniveauet for oplysninger, der overføres i henhold til denne afgørelse, effektiviteten af

¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1773 af 28. juni 2021 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige (meddelt under nummer C(2021) 4801).

² Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1225 af 24. juni 2025 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1773 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige (meddelt under nummer C(2025) 3898).

³ Udtalelse 06/2025 om forlængelse af Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelser i henhold til GDPR og retshåndhævelsesdirektivet om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige, vedtaget den 5. maj 2025, findes på https://www.edpb.europa.eu/system/files/2025-05/edpb-opinion-202506-uk-adequacyextension-gdpr-led_en.pdf.

⁴ Betragtning 4 i afgørelsesudkastet.

udøvelsen af individuelle rettigheder, herunder enhver relevant udvikling inden for lovgivning og praksis vedrørende undtagelser fra eller begrænsninger af sådanne rettigheder. Blandt andre elementer har udviklingen i retspraksis og ICO's (Information Commissioner's Office) og andre uafhængige organers tilsyn dannet grundlag for Kommissionens tilsyn".⁵

2. Kommissionen konkluderer, at Det Forenede Kongerige på grundlag af denne vurdering fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for personoplysninger, der overføres inden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2016/680 fra Den Europæiske Union til Det Forenede Kongerige.
3. Databeskyttelsesrådet er enig i, at der i vurderingen primært bør være fokus på de nye udviklinger i Det Forenede Kongeriges databeskyttelseslovgivning og på elementer, der er fremhævet i den tidligere tilstrækkelighedsafgørelse. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at Kommissionen har vurderet alle de elementer, der er anført i artikel 36, stk. 2, i retshåndhævelsesdirektivet, samt alle relevante udviklinger i Det Forenede Kongeriges overordnede retlige ramme ud over DUAA, da den konkluderede, at Det Forenede Kongeriges overordnede retlige ramme fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for personoplysninger, der overføres fra Den Europæiske Union til Det Forenede Kongerige inden for retshåndhævelsesdirektivets anvendelsesområde. Databeskyttelsesrådet ser dog gerne en udtrykkelig præcisering i denne henseende i den endelige tilstrækkelighedsafgørelse. Databeskyttelsesrådet ser også gerne en præcisering fra Kommissionen om, at den fortsat vil vurdere disse elementer løbende som led i sin overvågningsrolle.
4. Da visse lovgivningsmæssige ændringer, retlige krav og garantier finder tilsvarende anvendelse under både ordningen for statslig adgang og retshåndhævelsesdirektivets ramme, vil Databeskyttelsesrådets tilsvarende vurderinger blive indarbejdet i både denne udtalelse og udtalelse 26/2025 for at sikre konsekvens og fuldstændighed.
5. Databeskyttelsesrådet bemærker, at Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til artikel 47 og 94 i forordning (EU) 2018/1725⁶ kan overføre personoplysninger til et tredjeland, et område, en sektor eller en international organisation, hvis Kommissionen i henhold til artikel 36, stk. 3, i retshåndhævelsesdirektivet har fastslået, at de sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, forudsat, at oplysningerne kun overføres, for at der kan udføres opgaver, som henhører under den dataansvarliges kompetence, uden at kræve yderligere tilladelse. I betragtning af det eksisterende samarbejde mellem Unionens retshåndhævende myndigheder, såsom Europol og Eurojust, og deres britiske modparter, opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at minde om denne retlige mulighed i betragtningerne til udkastet til afgørelse.

1.2 Anvendelsesområdet for denne udtalelse fra Databeskyttelsesrådet

6. I overensstemmelse med retshåndhævelsesdirektivets artikel 51, stk. 1, litra g), forventes Databeskyttelsesrådet at afgive en uafhængig udtalelse til Kommissionen med henblik på vurderingen af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i et tredjeland. På grund af Det Forenede Kongeriges særlige situation supplerer udkastet til afgørelse afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet fra 2021, som stadig er gyldig for de dele, der ikke specifikt behandles i udkastet til afgørelse. På samme måde som i denne udtalelse bygger Databeskyttelsesrådet videre på og

⁵ Betragtning 6 i afgørelsesudkastet.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

videreudvikler sin tidligere udtalelse⁷. Som følge heraf finder Databeskyttelsesrådets analyse og bemærkninger heri generelt fortsat anvendelse.

7. I betragtning af ovenstående og på grund af den begrænsede tidsramme, som Databeskyttelsesrådet har til at vedtage denne udtalelse, har Databeskyttelsesrådet i sine bemærkninger og sin analyse fokuseret på udvalgte punkter, der er fremlagt i udkastet til afgørelse, især når der kræves yderligere præcisering, supplerende oplysninger eller fremtidig overvågning fra Kommissionens side.

1.3 Relevante udviklinger i Det Forenede Kongeriges retlige ramme

8. Som forklaret i udkastet til afgørelse⁸, havde Det Forenede Kongerige efter udløbet af den gennemførelsesperiode, der er aftalt i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU⁹ den 31. december 2020, til hensigt at indføre en ny databeskyttelsesordning, som adskilte sig fra EU's retlige ramme. Det Forenede Kongerige har siden vedtaget ændringer af dets eksisterende databeskyttelsesramme, primært via DUAA, som indeholder begrænsede ændringer af forskellige aspekter af rammen.
9. Denne udtalelse omhandler de relevante lovgivningsmæssige ændringer, som DUAA har indført, og hvordan disse ændringer påvirker databeskyttelsen i Det Forenede Kongerige. Selv om de fleste af de ændringer, der er indført i Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme, har til formål at præcisere og lette overholdelsen af lovgivningen, mener Databeskyttelsesrådet, at nogle af de nye uprøvede retlige ændringer, som kan påvirke beskyttelsesniveauet afhængigt af deres gennemførelse, bør præciseres yderligere og overvåges nøje af Kommissionen. På baggrund af yderligere forklaringer fra Kommissionen forstår Databeskyttelsesrådet, at Kommissionen har til hensigt at overvåge udviklingen af nogle af disse ændringer, og det opfordrer Kommissionen til i den endelige afgørelse at fremhæve de områder, som den agter at overvåge nøje.

2 RELEVANT UDVIKLING MED HENSYN TIL REGLERNE FOR BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

2.1 Garantier, rettigheder og forpligtelser

2.1.1 Brug af samtykke i retshåndhævelsesmæssig sammenhæng

10. Databeskyttelsesrådet tager Kommissionens forklaringer til efterretning vedrørende de tekniske ændringer af definitionen¹⁰ af og betingelserne for opnåelse af samtykke¹¹ og den overordnede tilpasning af begrebet samtykke i anden og tredje del af Data Protection Act 2018 ("DPA 2018"), idet betragtning 35 og 36 til gennemførelsesafgørelse 2021/1773 fortsat er gældende – nemlig at samtykke

⁷ Udtalelse 15/2021 om Europa-Kommissionens udkast til gennemførelsesafgørelse i henhold til direktiv (EU) 2016/680 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige, vedtaget den 13. april 2021.

⁸ Se betragtning 2 i udkastet til afgørelse.

⁹ Gennemførelsesperioden er en periode, der er aftalt i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU, hvor Det Forenede Kongerige ikke længere er medlem af EU, men fortsat er underlagt EU-regler og forbliver en del af det indre marked og toldunionen. Se European Union (Withdrawal Agreement) Act 2020.

¹⁰ Se artikel 69, stk. 2, nr. 1A, i DUAA af 2025, hvor følgende definition af samtykke indføres: "samtykke" fra den registrerede: enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse fra den registrerede, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, behandles, jf. artikel 4, nr. 11), i UK GDPR 2018.

¹¹ Se artikel 69, stk. 4, i DUAA af 2025, hvor betingelserne for samtykke fastlægges.

ikke i sig selv udgør et retsgrundlag for behandling, herunder overførsel, af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner.

11. Databeskyttelsesrådet glæder sig over, at Kommissionen, ligesom i vurderingen i 2021, undersøgte brugen af samtykke i en retshåndhævelsessammenhæng. Databeskyttelsesrådet bemærker, at "den registreredes samtykke ikke må udgøre et retsgrundlag for de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger"¹². Databeskyttelsesrådet bekræfter derfor på ny nødvendigheden af at foretage en sådan analyse ved vurderingen af beskyttelsesniveauet i henhold til retshåndhævelsesdirektivets artikel 36¹³.

2.1.2 Videreoverførsel

12. Når en kompetent myndighed har til hensigt at dele personoplysninger, der behandles i henhold til del 3 i DPA 2018, med retshåndhævende myndigheder i et tredjeland, gælder der særlige krav. Sådanne overførsler kan navnlig finde sted, når de er godkendt ved forskrifter udstedt af ministeren, eller, i mangel af sådanne forskrifter, på grundlag af passende garantier. Hvis en overførsel hverken kan baseres på en forskrift eller passende garantier, kan den kun finde sted under visse nærmere angivne omstændigheder, benævnt "særlige omstændigheder", der svarer til de situationer og betingelser, der kan betegnes som "undtagelser" i henhold til retshåndhævelsesdirektivets artikel 38.
13. Selv om Kommissionen bemærker, at "ordningen for internationale overførsler af personoplysninger fra Det Forenede Kongerige fortsat ligger meget tæt på de regler, der er fastsat i kapitel V i direktiv (EU) 2016/680", fremgår det også af udkastet til afgørelse, at den retlige standard for forordninger om godkendelse af overførsler, som tidligere blev omtalt som bestemmelser om tilstrækkelighed i artikel 74A i DPA 2018, og passende garantier, er blevet omformuleret. I stedet for at henvise til et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau kræves det i henhold til den nye "databeskyttelsestest", der er fastsat i artikel 74AB i DPA 2018, at beskyttelsesniveauet for registrerede i modtagende tredjelande eller internationale organisationer "ikke er væsentligt lavere" end det niveau, der er fastsat for registrerede i henhold til den relevante britiske databeskyttelseslovgivning.
14. I denne sammenhæng bemærker Databeskyttelsesrådet, at de elementer, som ministeren skal tage i betragtning ved tilstrækkelighedsvurderingen i henhold til artikel 74AB, stk. 2, i DPA 2018, synes at være blevet reduceret sammenlignet med vurderingen i henhold til de tidligere bestemmelser om tilstrækkelighed¹⁴. Databeskyttelsesrådet påpeger fjernelsen af visse elementer, der efter dets opfattelse spiller en vigtig rolle i vurderingen af, om et tredjeland tilbyder et i det væsentlige tilsvarende beskyttelsesniveau for personoplysninger. Disse omfatter navnlig (i) tredjelandets regler vedrørende "offentlig sikkerhed, forsvar, national sikkerhed og strafferet samt offentlige myndigheders adgang til personoplysninger", (ii) retspraksis, (iii) den samlede vurdering af den relevante retlige ramme, herunder statslig adgang til oplysninger, (iv) eksistensen af effektive og håndhævelige rettigheder for registrerede, (v) samt henvisningen til en eller flere velfungerende uafhængige tilsynsmyndigheder (hvorimod den nye test henviser til en "myndighed, der er ansvarlig for at håndhæve beskyttelsen af registrerede i forbindelse med behandling af personoplysninger").
15. Selv om det anerkendes, at referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet kun indeholder begrænsede oplysninger om dette aspekt, minder

¹² Som Databeskyttelsesrådet anførte i betragtning 35 i Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om en reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, vedtaget den 2. februar 2021.

¹³ Se betragtning 37 i Databeskyttelsesrådets udtalelse 15/2021.

¹⁴ Den nu ophævede bestemmelse i artikel 74A, stk. 4, i DPA 2018 indeholdt en liste over kriterier, der var identiske med artikel 36, stk. 3, i retshåndhævelsesdirektivet.

Databeskyttelsesrådet om sin udtalelse om, at "den oprindelige modtagers videreoverførsel af personoplysninger til et andet tredjeland eller en international organisation ikke må underminere det beskyttelsesniveau, der er fastsat i Unionen, for fysiske personer, hvis oplysninger overføres", hvilket ikke kan fortolkes således, at det ikke omfatter behovet for en uafhængig tilsynsmyndighed samt effektive og håndhævelige rettigheder for de registrerede. Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Kommissionen til specifikt at tage højde for disse ændringer og yderligere uddybe sin vurdering af den nye databeskyttelsestest.

16. Databeskyttelsesrådet forstår, at de nye regler om overførsel af personoplysninger til tredjelande har til formål at give yderligere fleksibilitet. Samtidig opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at overvåge den praktiske anvendelse af disse regler. Dette er især relevant med hensyn til ministerens nye beføjelse til at fastsætte bestemmelser, der identificerer og godkender en overførsel på grundlag af den nye databeskyttelsestest på enhver måde, herunder med henvisning til geografiske sektorer i et land, dataansvarlige eller databehandlere, modtagere af oplysningerne, typer af data, overførselsmetode og retlige instrumenter. Det er f.eks. fortsat uklart, hvordan en specifik dataansvarlig eller databehandler, der er baseret i et tredjeland, som ikke anses for at opfylde bestemmelserne vedrørende tilstrækkelighed, skal opfylde databeskyttelsestesten, når det gælder effektiv klage- og prøvelsesadgang eller registreredes rettigheder, der ikke allerede er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige rammer.
17. Databeskyttelsesrådet opfordrer endvidere Kommissionen til i sin afgørelse at præcisere, at kriteriet om "ønskeligheden af at lette overførsler af personoplysninger til og fra Det Forenede Kongerige" (artikel 74AA, stk. 3, i DPA 2018) ikke er et element i databeskyttelsestesten, men blot en yderligere faktor, som ministeren kan inddrage, hvis testens kriterier er fuldt ud opfyldt, da dette ikke fremgår helt klart af lovteksten. I denne forbindelse opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at overvåge de praktiske konsekvenser af artikel 74AA, stk. 3, i DPA 2018, da det endnu ikke er afklaret, hvilken rolle "ønskeligheden af at lette overførsler af personoplysninger til og fra Det Forenede Kongerige" vil spille i denne sammenhæng.

2.1.3 Automatiseret beslutningstagning

18. Databeskyttelsesrådet noterer sig artikel 80 i DUAA, der indebærer vigtige ændringer af, hvordan automatiseret beslutningstagning reguleres i Det Forenede Kongerige. Databeskyttelsesrådet bemærker, at DUAA anlægger en mere lempelig tilgang, hvilket udgør en afvigelse fra den mere restriktive EU-tilgang. Enkeltpersoner mister generelt retten til ikke at være underlagt automatiserede afgørelser, undtagen i tilfælde, der involverer følsomme oplysninger. Med de nye artikler 50A-50D i DPA 2018 kan de retshåndhævende myndigheder træffe væsentlige afgørelser ved hjælp af automatiserede processer, uanset hvilket retsgrundlag de baserer sig på, forudsat at de gennemfører passende garantier. Disse garantier omfatter at give den registrerede information om de væsentlige afgørelser, der træffes på grundlag af automatiserede processer og den tilknyttede behandling af personoplysninger, i lighed med artikel 11 og betragtning 38 i retshåndhævelsesdirektivet. Desuden skal den registrerede have mulighed for at fremsætte bemærkninger til sådanne afgørelser, kunne opnå menneskelig indgriben fra den dataansvarlige til at gennemgå den automatiserede afgørelse og anfægte en sådan afgørelse¹⁵.
19. Som følge heraf ændres lovens fokus fra at begrænse brugen af automatiseret beslutningstagning til at sikre, at gennemsigtighed, menneskelig gennemgang og risikokontrol er på plads. Selv om Kommissionen anerkender dette skift i betragtning 43 og analyserer det i betragtning 47, opfordrer

¹⁵ Artikel 50C, stk. 2, litra c), i DPA 2018.

Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at redegøre nærmere for, hvorfor den mener, at den nye tilgang fortsat giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Kommissionen til at indarbejde en mere detaljeret overvejelse af denne væsentlige ændring i den endelige tilstrækkelighedsafgørelse.

20. Databeskyttelsesrådet noterer sig også den skønsbeføjelse, som ministeren har i forbindelse med automatiseret beslutningstagning¹⁶. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at ministeren indrømmes vide skønsbeføjelser med hensyn til at afgøre, hvad der kan betegnes som "meningsfuld menneskelig inddragelse" og en "væsentlig afgørelse med tilsvarende væsentlig virkning". Disse beføjelsers omfang og skønsbeføjelse kan give anledning til betydelig bekymring, f.eks. på grund af deres omfang, navnlig i lyset af de hurtigt udviklende lovgivningsmæssige rammer og fremskridt inden for automatiserede teknologier såsom kunstig intelligens. Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Kommissionen til at analysere ministerens nye beføjelser og overvåge enhver udvikling i denne henseende.
21. I denne sammenhæng påpeger Databeskyttelsesrådet specifikt den rolle og relevans, som den registreredes ret til at opnå menneskelig indgriben har. Databeskyttelsesrådets reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet understreger betydningen af denne ret, navnlig retten til at give udtryk for sit synspunkt, til at modtage en forklaring på den afgørelse, der er truffet efter en sådan vurdering, eller til at anfægte afgørelsen¹⁷. Selv om retten til at opnå menneskelig indgriben generelt fortsat er en af de vigtigste garantier i tilfælde af automatiseret beslutningstagning, bemærker Databeskyttelsesrådet, at der er indført en ny undtagelse i Det Forenede Kongeriges retshåndhævelsesramme, som gør det muligt for de retshåndhævende myndigheder ikke at anvende de garantier, der er anført i artikel 50C, stk. 2, i DPA 2018, f.eks. for at undgå hindring af en undersøgelse¹⁸. Denne undtagelse kræver nu, at den automatiserede afgørelse tages op til fornyet overvejelse med meningsfuld menneskelig inddragelse "så snart det med rimelighed er praktisk muligt" efter, at afgørelsen er truffet¹⁹.
22. Indførelse af sådanne undtagelser kan udgøre en risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, hvis de ikke overvåges nøje. Med henblik herpå skal undtagelsens krav om rettidig genovervejelse anvendes omhyggeligt for at undgå huller i tilsynet. Hvis kriterierne for denne menneskelige involvering fortolkes for løst, eller revisionen forsinkes, kan det føre til utilstrækkelig kontrol og mindske ansvarligheden. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om EU-Domstolens retspraksis, navnlig Domstolens PNR-dom, som fastslår, at en meningsfuld og substantiel menneskelig gennemgang skal gå forud for ethvert resultat af automatiserede profilerings- eller matchningssystemer, der kan gøres til genstand for søgsmål²⁰. EU-Domstolens holdning til forudgående menneskelig gennemgang i PNR-sammenhæng giver vigtig vejledning om gennemførelsen af de garantier vedrørende automatiseret beslutningstagning, der er fastsat i retshåndhævelsesdirektivet. Da meningsfuld menneskelig indgriben er afgørende for at sikre overholdelse af garantier i forbindelse med automatiseret beslutningstagning, opfordrer Databeskyttelsesrådet indtrængende Kommissionen til at medtage sin evaluering af denne nyligt indførte undtagelse i afgørelsen og overvåge dens gennemførelse i praksis.

¹⁶ Se betragtning 46 i udkastet til afgørelse.

¹⁷ Se betragtning 66 i databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om en reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, vedtaget den 2.2.2021.

¹⁸ Artikel 50C, stk. 4, litra b), DUAA.

¹⁹ Se også Department for Science, Innovation & Technology, faktablad om DUAA: UK GDPR og DPA, offentliggjort 27. juni 2025, s. 14, <https://www.gov.uk/government/publications/data-use-and-access-act-2025-factsheets/data-use-and-access-act-factsheet-uk-gdpr-and-dpa>.

²⁰ Dom af 21. juni 2022, C-817/19, EU:C:2022:491, præmis 179.

2.1.4 Krav til logning

23. Databeskyttelsesrådet mindede i sine henstillinger 01/2021 om, at foranstaltninger i et tredjelands databeskyttelsesramme, der gør det muligt for en kompetent myndighed at påvise sin overholdelse, "bør omfatte opbevaring af fortegnelser eller logfiler over databehandlingsaktiviteter i en passende periode"²¹. I sit udkast til afgørelse anerkender Kommissionen, at en sådan forpligtelse stadig eksisterer i Det Forenede Kongeriges rammer, men at den er blevet ændret ved DUAA, da der ikke længere er en forpligtelse for den dataansvarlige til at registrere den specifikke årsag til forespørgslen eller videregivelsen af personoplysninger²². Fjernelsen af denne forpligtelse afviger fra kravene i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, som foreskriver omfattende logning for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed. Retshåndhævelsesdirektivet indeholder krav om detaljerede optegnelser, der dokumenterer lovlig behandling, herunder begrundelse for adgang, for at lette revisioner og forhindre misbrug. Fraværet af obligatorisk logning af begrundelser under den nye ordning kan gøre det mere udfordrende at kontrollere, om der er givet lovlig adgang til oplysninger, både for den dataansvarlige og for tilsynsmyndighederne. Databeskyttelsesrådet opfordrer Kommissionen til yderligere at behandle disse reducerede logningskrav i sin endelige afgørelse og til at overvåge, om denne ændring har en negativ indvirkning på tilsynet og de registreredes udøvelse af deres rettigheder.

2.1.5 Nationale sikkerhedsundtagelser for retshåndhævende myndigheder

24. Artikel 88 i DUAA opdaterer de eksisterende nationale sikkerhedsundtagelser under retshåndhævelsesrammen, så de svarer til dem, der findes under UK GDPR og efterretningstjenesternes ordninger²³. Selv om de retshåndhævende myndigheder allerede kan begrænse visse forpligtelser af hensyn til beskyttelsen af den nationale sikkerhed – såsom dem, der vedrører registreredes rettigheder – vil artikel 78A i DPA 2018²⁴ også omfatte de fleste databeskyttelsesprincipper²⁵ og visse internationale dataoverførselskrav²⁶ som bestemmelser, der kan fraviges, hvis det er nødvendigt for at beskytte den nationale sikkerhed. Desuden kan nogle af Information Commissionerens adgangsbeføjelser til at foretage inspektioner og træffe håndhævelsesforanstaltninger²⁷ undlades under sådanne omstændigheder.
25. Disse ændringer er ikke nævnt hverken i udkastet til afgørelse eller i udkastet til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i GDPR. Databeskyttelsesrådet finder det imidlertid afgørende at vurdere disse udvidede undtagelser i forhold til principperne om nødvendighed og proportionalitet. I denne sammenhæng minder Databeskyttelsesrådet om den anden af de fire såkaldte "europæiske væsentlige garantier": Enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved chartret, skal respektere det væsentligste indhold og må under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kun indføres, hvis det er nødvendigt og faktisk opfylder mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres

²¹ Se betragtning 66 i Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om en reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, vedtaget den 2.2.2021.

²² Se betragtning 48 og 49 i udkastet til afgørelse.

²³ Se også Department for Science, Innovation & Technology, faktablad om DUAA: UK GDPR og DPA, offentliggjort den 27. juni 2025, s. 14, <https://www.gov.uk/government/publications/data-use-and-access-act-2025-factsheets/data-use-and-access-act-factsheet-uk-gdpr-and-dpa>.

²⁴ DUAA vil gradvist blive indført i flere faser. De vigtigste ændringer af databeskyttelseslovgivningen i del 5 af DUAA træder i kraft som led i fase 3, ca. seks måneder efter den kongelige godkendelse, <https://www.gov.uk/guidance/data-use-and-access-act-2025-plans-for-commencement>.

²⁵ Artikel 78A, stk. 1, stk. 2, litra a) og stk. 3, i DPA 2018, som indført ved artikel 88 i DUAA.

²⁶ Artikel 78A, stk. 1), stk. 2, litra d) og stk. 4, i DPA 2018, som indført ved artikel 88 i DUAA.

²⁷ Artikel 78A, stk. 1), stk. 2, litra e), f) og g), i DPA 2018, som indført ved artikel 88 i DUAA.

rettigheder og friheder²⁸. Databeskyttelsesrådet er bekymret over undtagelserne fra centrale databeskyttelsesprincipper, internationale overførselskrav og Information Commissionerens beføjelser.

26. I henhold til den reviderede regel kan fem af de seks databeskyttelsesprincipper fraviges, hvis det er nødvendigt for at beskytte den nationale sikkerhed²⁹. Disse principper fastsætter bl.a., at det retshåndhævelsesformål, hvortil personoplysninger indsamles, skal være specificeret, udtrykkeligt og legitimt, og at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og ikke uforholdsmæssige i forhold til dette formål. De præciserer også, at personoplysninger skal være nøjagtige, og at de kun skal opbevares, så længe det er nødvendigt. Som nævnt ovenfor omfatter de fremtidige undtagelser desuden nogle af de internationale overførselskrav, såsom den såkaldte anden betingelse for internationale overførsler, der er fastsat i artikel 73, stk. 3, i DPA 2018. I henhold til denne betingelse skal overførsler enten baseres på tilstrækkelighedsafgørelser, passende garantier eller – hvis ingen af disse finder anvendelse – på særlige omstændigheder. Undtagelserne berører også Information Commissionerens beføjelser, f.eks. beføjelsen til at udstede informations- og håndhævelsesmeddelelser³⁰.
27. Databeskyttelsesrådet bemærker, at selv om undtagelserne klart udgør en afvigelse fra retshåndhævelsesdirektivet, er de meget lig de undtagelser og restriktioner for den nationale sikkerhed, der er fastsat i artikel 11 i Europarådets moderniserede konvention 108 ("konvention 108+")³¹, som Det Forenede Kongerige undertegnede den 10. oktober 2018, men som på datoen for denne udtalelse endnu ikke er ratificeret af Det Forenede Kongerige eller trådt i kraft³². I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at det rådgivende udvalg for konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (T-PD) for nylig har udstedt retningslinjer for de generelle principper i artikel 11 i konvention 108+³³.
28. Europarådet understreger udtrykkeligt i sin vejledning, at der ikke gælder nogen undtagelse, bl.a. for proportionaliteten og legitimiteten af formålet med behandlingsprincipperne. Dette indebærer, at proportionaliteten af databehandlingen skal sikres, samt at kravene om behandling af personoplysninger til et legitimt formål skal overholdes. I overensstemmelse med T-PD's vejledning er Databeskyttelsesrådet fortsat særligt opmærksom på eventuelle undtagelser fra proportionalitetsprincippet samt fra kravet om at behandle personoplysninger til et legitimt formål. Databeskyttelsesrådet er ligeledes af den opfattelse, at eventuelle undtagelser fra tilsynsmyndighedens beføjelser bør behandles med forsigtighed. Selv om specifikke krav til tilsynsaktiviteter – såsom sikkerhedsgodkendelser – kan være hensigtsmæssige i forbindelse med national sikkerhedsrelateret behandling, er det afgørende at sikre et effektivt tilsyn for at forhindre, at

²⁸ Anbefalinger 02/2020 om de europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger, vedtaget den 10. november 2020, s.10.

²⁹ I henhold til artikel 78A, stk. 2 og 3, i DPA 2018 finder kapitel 2 i del 3 i denne lov ikke anvendelse, hvis det er nødvendigt for at beskytte den nationale sikkerhed, bortset fra a) artikel 35, stk. 1 (det første databeskyttelsesprincip), for så vidt som det kræver, at behandling af personoplysninger er lovlig, b) artikel 35, stk. 2-5 (lovlighed af behandling og begrænsninger for følsom behandling), c) artikel 42 (beskyttelsesforanstaltninger: behandling af følsomme oplysninger og d) liste 8 (betingelser for følsom behandling).

³⁰ Informationsmeddelelser kræver, at en dataansvarlig eller databehandler giver kommissæren de oplysninger, der med rimelighed er nødvendige for varetagelsen af kommissærens opgaver. Håndhævelsesmeddelelser giver kommissæren beføjelse til at kræve, at en person træffer (eller undlader at træffe) specifikke foranstaltninger, hvis kommissæren finder det godtgjort, at personen ikke overholder særlige databeskyttelsesforpligtelser.

³¹ Protokol om ændring af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (CETS nr. 223).

³² <https://www.coe.int/en-GB/web/conventions/full-list?module=signatures-by-treaty&treatyid=223>.

³³ <https://rm.coe.int/t-pd-2021-7rev13-interpretation-of-general-principles-article-11-c108-/1680b6c146>.

der opstår et tilsynsmæssigt tomrum. Sidestillet hermed fastsættes det i artikel 11, stk. 3, i konvention 108+, at undtagelser fra konventionens artikel 15³⁴ er "uden at det berører kravet om, at behandlingsaktiviteter til nationale sikkerheds- og forsvarsformål er underlagt uafhængig og effektiv kontrol og tilsyn i henhold til den nationale lovgivning" hos parterne i konventionen. Eventuelle undtagelser bør desuden fortolkes så restriktivt som muligt. Det forhold, at personoplysninger behandles til nationale sikkerhedsformål, bør ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at en undtagelse kan påberåbes. Det bør være klart, at undtagelser fra databeskyttelsesordningen skal anvendes fra sag til sag og kun, hvis det er nødvendigt og proportionalt at gøre det³⁵.

29. Da udkastene til afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet ikke behandler dette punkt, opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at supplere sin vurdering i udkastet til afgørelse samt til specifikt at overvåge anvendelsen i praksis af de nationale sikkerhedsundtagelser for retshåndhævende myndigheder.

2.1.6 Fælles dataansvar mellem britiske efterretningstjenester og retshåndhævende myndigheder

30. På grundlag af ændringerne i medfør af DUAA kan behandlingsaktiviteter, der udføres af retshåndhævende myndigheder, under særlige omstændigheder falde ind under de regler, der normalt finder anvendelse på behandling af personoplysninger hos nationale sikkerhedsmyndigheder³⁶. Med andre ord udvides databeskyttelsesordningen ved databehandling i forbindelse med national sikkerhed, der er fastsat i del 4 i DPA 2018, til at omfatte retshåndhævende myndigheders databehandling, forudsat at betingelserne i artikel 89 i DUAA er opfyldt.
31. Kommissionen understreger, at betingelserne i afsnit 89 i DUAA giver strenge garantier: en kompetent myndighed skal angives som "kvalificeret kompetent myndighed" i forskrifter udstedt af ministeren, som desuden skal udpege en bestemt behandlingsaktivitet, der udføres af den kvalificerede kompetente myndighed som fælles dataansvarlig sammen med mindst én efterretningstjeneste med henblik på at beskytte den nationale sikkerhed³⁷.
32. Databeskyttelsesrådet anerkender, at disse garantier medfører betydelige begrænsninger, men det opfordrer Kommissionen til at overvåge den praktiske gennemførelse af disse regler. Der bør lægges særlig vægt på at sikre, at del 4 i DPA 2018 udelukkende anvendes på behandlingsaktiviteter af hensyn til den nationale sikkerhed og ikke udvides til andre sammenhænge. Selv om staterne har en bred skønsmargin i spørgsmål vedrørende national sikkerhed, hvilket også anerkendes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol³⁸, er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at trusler mod den nationale sikkerhed på grund af deres art, alvor og særlige omstændigheder skal kunne adskilles fra generelle risici for den offentlige sikkerhed eller fra alvorlige strafbare handlinger. Kun i sådanne

³⁴ I artikel 15 i konvention 108+ angives det, hvordan parterne i konventionen ved at etablere en eller flere tilsynsmyndigheder skal sikre overholdelse af konventionens bestemmelser.

³⁵ Se også artikel 11 i konvention 108+, hvori det præciseres, at undtagelser skal være fastsat ved lov, respektere det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og udgøre en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund. I henhold til TP-D's retningslinjer om de generelle principper i artikel 11 indebærer dette, at der skal foretages en afvejning af de involverede interesser mellem behovet for at fastsætte undtagelser fra visse bestemmelser i konventionen og overholdelse af enkeltpersoners menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

³⁶ Se betragtning 72 i udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse i henhold til forordning (EU) 2016/679, som er lige relevant for begge EDPB-udtalelser i denne henseende (se også afsnit 4 ovenfor).

³⁷ Se betragtning 73 i udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse i henhold til forordning (EU) 2016/679, som er lige relevant for begge EDPB-udtalelser i denne henseende (se også afsnit 4 ovenfor).

³⁸ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Big Brother Watch m.fl. mod Det Forenede Kongerige, 25. maj 2021, præmis 350.

tilfælde er de retshåndhævende myndigheders virksomhed under databeskyttelsesordningen for efterretningstjenester forenelig med principperne om nødvendighed og proportionalitet³⁹. Databeskyttelsesrådet finder det desuden nødvendigt at overvåge, om kvalificerede kompetente myndigheder i praksis er i stand til at opretholde en klar sondring mellem forskellige behandlingsformål for dermed at overholde den tilsvarende retlige ramme.

2.1.7 Retten til indsigt

33. DUAA præciserer, at de registrerede kun har ret til de relevante oplysninger, i det omfang den dataansvarlige er i stand til at give dem på grundlag af en rimelig og forholdsmæssig søgning. Denne ændring indføres i både retshåndhævelsesordningen og den nationale sikkerhedsordning⁴⁰.
34. Kommissionen forklarer dette som en præcisering i overensstemmelse med etablerede standarder, der er udviklet i henhold til national retspraksis, og som også tager hensyn til den registreredes interesser. Databeskyttelsesrådet ønskede dog mere detaljerede oplysninger om, hvordan begrebet "rimelig og forholdsmæssig søgning" fortolkes, også da retshåndhævelsesdirektivets artikel 14 ikke indeholder et sådant element. Databeskyttelsesrådet anerkender, at der rent faktisk kan være scenarier, hvor en dataansvarligs bestræbelser på at identificere og lokalisere oplysninger om den registrerede kan anses for urimelige og uforholdsmæssige uden at bringe den væsentlige ækvivalens i fare⁴¹. Ikke desto mindre er det vigtigt at definere begrebet "rimelig og forholdsmæssig søgning" på passende vis, og det bør efter Databeskyttelsesrådets opfattelse fortolkes snævert og på en tilstrækkelig ensartet måde. De kompetente myndigheder bør have en ensartet forståelse af, hvad der er "rimeligt og forholdsmæssigt", uanset om det sker på grundlag af retspraksis eller vejledning fra en tilsynsmyndighed, da anvendelsen af dette begreb kan føre til forskellige standarder for overholdelse af retten til indsigt, navnlig afhængigt af niveauet af tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den dataansvarlige har indført for at behandle anmodninger om indsigt. Databeskyttelsesrådet opfordrer Kommissionen til at overvåge, at retten til indsigt ikke begrænses unødigt.

2.1.8 Tilsyn og klage- og prøvelsesmuligheder

35. Databeskyttelsesrådet bemærker, at systemet for tilsyn med strafferetlige retshåndhævende myndigheder i henhold til DPA 2018 og Investigatory Powers Act 2016 samt de klage- og prøvelsesmekanismer, der er tilgængelige i henhold til del 3 i DPA 2018, Investigatory Powers Act 2016 og Human Rights Act 1998, stort set er uændrede. Navnlig sikres tilsynet i Det Forenede Kongerige fortsat, ud over Information Commissioner's Office ("ICO"), af en kombination af forskellige kommissærer, nemlig kommissæren for undersøgelsesbeføjelser (Investigatory Powers Commissioner, IPC), bistået af andre Judicial Commissioners, samt kommissæren for biometriske data og overvågningskameraer (Biometrics and Surveillance Camera Commissioner).
36. Som forklaret af Kommissionen i betragtning 97 i udkastet til afgørelse er der med Investigatory Powers Amendment Act 2024 kun foretaget begrænsede ændringer, navnlig ved indførelsen af stedfortrædende IPC, som IPC kan delegerer specifikke beføjelser til, når de ikke er i stand til eller ikke

³⁹ Det følger af EU-Domstolens praksis, at når nødvendigheds- og proportionalitetstesten anvendes på medlemsstaternes lovgivning med henblik på at give offentlige myndigheder mulighed for opbevaring af og adgang til personoplysninger, er legitime mål såsom national sikkerhed og bekæmpelse af grov kriminalitet ikke det samme, og det kan dermed begrunde forskellige former for indgreb. Se EU-Domstolen, forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18, La Quadrature du Net m.fl., 6. oktober 2020.

⁴⁰ Artikel 78, stk. 3 og 4, i DUAA, der ændrer artikel 45 og 94 i DPA 2018.

⁴¹ Det kan f.eks. hævdes, at dette er tilfældet ved gennemsøgning af beslaglagte enheder, der endnu ikke er blevet analyseret eller dekrypteret.

er tilgængelige for at udføre deres funktioner. Sådanne stedfortrædende IPC'er skal være Judicial Commissioners og udnævnes af IPC.

37. Databeskyttelsesrådet noterer sig med tilfredshed, at de tidligere idéer i lovforslaget om databeskyttelse og digital information, som gik forud for DUUA, om at afskaffe kommissæren for biometriske data og overvågningskameraer og overføre rollen til kommissæren for undersøgelsesbeføjelser, er blevet forkastet⁴². I den forbindelse opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til at være mere opmærksom på og give en mere detaljeret vurdering af den rolle, som kommissæren for biometriske data og overvågningskameraer spiller i tilsynssystemet i forbindelse med Kommissionens overvågning og fremtidige revisioner af udkastet til afgørelse.
38. Som Databeskyttelsesrådet allerede har understreget i udtalelse 14/2021, har ICO de nødvendige beføjelser, som nøje svarer til de beføjelser, der er tillagt EU-medlemsstaternes tilsynsmyndigheder som fastsat i artikel 58 i GDPR. Samtidig spiller eksistensen af effektive sanktioner, som Databeskyttelsesrådet allerede har fremhævet, en vigtig rolle for at sikre overholdelse af reglerne⁴³.
39. Databeskyttelsesrådet noterer sig med tilfredshed ICO's gennemsigtighedspolitik og tilgængeligheden af statistiske og analytiske data, herunder eksempler, om ICO's håndhævelsesaktiviteter over for retshåndhævende myndigheder⁴⁴. I den forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at den britiske tilsynsmyndighed foretrækker irrettesættelser i tilfælde af overtrædelser af databeskyttelseslovgivningen begået af politiet. En bemærkelsesværdig undtagelse er det håndhævelsespåbud, der blev udstedt til Crown Prosecution Service i januar 2024⁴⁵. Databeskyttelsesrådet finder det også positivt, at ICO siden vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse 2021/1773 har offentliggjort adskillige adfærdskodekser, retningslinjer, udtalelser og andre vejledende dokumenter for de relevante parter.
40. Databeskyttelsesrådet bemærker også, at med DUAA's ikrafttræden vil det uafhængige tilsyn med ICO, der tidligere var struktureret som et selskab med én leder, blive omdannet til en ny struktur ved indførelsen af en juridisk person, nemlig Information Commission (IC)⁴⁶.
41. Databeskyttelsesrådet giver en indledende analyse af de mulige konsekvenser af denne ændring i sin udtalelse 26/2025 vedrørende Kommissionens udkast til gennemførelsesafgørelse i henhold til forordning (EU) 2016/679 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige. Bemærkningerne og henstillingerne i denne udtalelse er også fuldt ud gyldige i forbindelse med tilsyn og overvågning på retshåndhævelsesområdet.
42. Databeskyttelsesrådet opfordrer navnlig Kommissionen til at supplere udkastet til tilstrækkelighedsafgørelse med yderligere oplysninger, især om IC's struktur og organisation, udnævnelse og afskedigelse af medlemmerne af IC, særligt om udnævnelsen af ikke-udøvende medlemmer af IC foretaget af indenrigsministeren. Databeskyttelsesrådet mener også, at Kommissionen i sine fremtidige revisioner bør være særligt opmærksom på IC's afvejning af de forskellige opgaver og interesser. Databeskyttelsesrådet opfordrer endvidere Kommissionen til at

⁴² Se <https://www.gov.uk/government/organisations/biometrics-and-surveillance-camera-commissioner>.

⁴³ Databeskyttelsesrådets udtalelse 14/2021, punkt 112.

⁴⁴ Se f.eks. de detaljerede datasæt for klager over databeskyttelse, der findes på <https://ico.org.uk/action-weve-taken/complaints-and-concerns-data-sets/data-protection-complaints/>

⁴⁵ <https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/crown-prosecution-service-1/>.

⁴⁶ Se den nye artikel 114A i DPA 2018 og artikel 6 i DUAA.

følge op på resultaterne af den offentlige høring, som ICO offentliggjorde den 22. august 2025 vedrørende behandling af klager⁴⁷ og til at overvåge de deraf følgende politikker fra IC.

43. I lyset af ovenstående gentager Databeskyttelsesrådet behovet for, at Kommissionen nøje overvåger anvendelsen af korrigerende beføjelser og retsmidler for berørte parter i Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme.

3 GENNEMGANG, VARIGHED OG FORNYELSE AF DENNE AFGØRELSE

44. Databeskyttelsesrådet bemærker, at dette udkast til afgørelse gælder i seks år med en udløbsdato fastsat til den 27. december 2031, samt at Det Forenede Kongerige fortsat er det eneste tredjeland, hvis tilstrækkelighedsafgørelser indeholder en udløbsklausul. Databeskyttelsesrådet forstår, at den nye retlige ramme fortjener særlig opmærksomhed, og det opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af DUAA, herunder de fokusområder, der fremhæves i denne udtalelse, samt alle relevante udviklinger i Det Forenede Kongerige i denne forbindelse. Databeskyttelsesrådet noterer sig også, at "udløbsklausulen" kombineres med den obligatoriske periodiske revision, der er fastsat i artikel 36, stk. 3, i retshåndhævelsesdirektivet, som bør finde sted mindst hvert fjerde år.
45. Databeskyttelsesrådet forstår, at det er Kommissionens hensigt at foretage en revision ved udgangen af den fireårige periode, på grundlag af hvilken den vil udarbejde en offentlig rapport. Databeskyttelsesrådet bifalder hensigten om at foretage revisionen, som tjener et andet formål end udløbsklausulen og spiller en vigtig rolle i overvågningen af den retlige ramme, navnlig med hensyn til ansvarlighed. Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at foretage revisionen inden for den retlige tidsramme, der er fastsat i retshåndhævelsesdirektivets artikel 36, stk. 3, også under hensyntagen til de elementer, der allerede er skitseret i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2021/1773⁴⁸ samt enhver yderligere relevant udvikling.
46. Det er desuden Databeskyttelsesrådets opfattelse, at analysen i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2021/1773 vedrørende suspension og ophævelse af afgørelsen⁴⁹ stadig er gyldig. Af hensyn til retssikkerheden mener Databeskyttelsesrådet, at en sådan præcisering kunne indgå i den endelige tilstrækkelighedsafgørelse.
47. Databeskyttelsesrådet glæder sig over, at betragtning 68 i udkastet til afgørelse henviser til Databeskyttelsesrådets rolle samt civilsamfundsgrupper og andre interessenters rolle i den periodiske revisionsmekanisme, i overensstemmelse med Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021⁵⁰. Med hensyn til den praktiske inddragelse af Databeskyttelsesrådet og dets repræsentanter i forberedelsen og gennemførelsen af den fremtidige revision gentager Databeskyttelsesrådet, at al relevant dokumentation bør deles skriftligt med Databeskyttelsesrådet i tilstrækkelig god tid forud for revisionen.
48. I betragtning af de særlige karakteristika ved dette udkast til afgørelse opfordrer Databeskyttelsesrådet Kommissionen til så vidt muligt at uddybe og præcisere elementerne vedrørende afgørelsens varighed, overvågning, suspension, tilbagekaldelse, ændring og fornyelse.

⁴⁷ <https://ico.org.uk/about-the-ico/ico-and-stakeholder-consultations/2025/08/ico-consultation-on-draft-changes-to-how-we-handle-data-protection-complaints/>; <https://ico.org.uk/media2/nrljbhr2/proposed-dpt-framework-20250822.pdf>.

⁴⁸ Jf. betragtning 165-167 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2021/1773.

⁴⁹ Se *ibid.*, betragtning 168-171.

⁵⁰ Betragtning 19 i Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet vedtaget den 2.2.2021.

På Det Europæiske Databeskyttelsesråds vegne

Formand

Anu Talus